

KANDIDAT

5648

PRØVE

MEE115 1 Social Science Research Methods

Emnekode	MEE115
Vurderingsform	Hjemmeeksamen
Starttid	31.05.2022 07:00
Sluttid	31.05.2022 13:00
Sensurfrist	21.06.2022 21:59
PDF opprettet	25.01.2023 13:23

Seksjon 1

Oppgave	Tittel	Oppgavetype
1	MEE115 Exam Questions	Filoplasting

1 MEE115 Exam Questions[MEE115 Exam Spring 2022](#)

Din fil ble lastet opp og lagret i besvarelsen din.

[Last ned](#)[Fjern](#)[Erstatt](#)

Filnavn: MEE115_5648.pdf

Filtype: application/pdf

Filstørrelse: 145.92 KB

Opplastingstidspunkt: 31.05.2022 12:30

Status: **Lagret**

1) Beskriv å diskuter likhetene og forskjellene mellom Danermark et al. og Blaikie og Priests forståelse av den abduktive forskningsstrategien. Er de virkelig forskjellige?

Blaikie og Priest (2019) skriver om alle undersøkelseslogikkene i sin bok "Designing social research". De fire logikkene er induksjon, deduksjon, retroduksjon og abduksjon. Induksjon formål er å etablere beskrivelser av karakteristikk og regelmessigheter som kan generalisere mønstre sett gjennom observasjon rundt sosiale fenomener. Deduksjons formål er å teste forklaringer, for å teste forklaringer ved å deretter eliminere falske og bekrefte den overlevende. Det må dannes et teoretisk argument for den sosiale eksistensen i deduktiv logikk. Retroduksjons formål er å utforske underliggende mekanismer for å forklare observerte regelmessigheter. Sist, men ikke minst kommer abduksjon. Denne undersøkelseslogikken prøver å forstå det sosiale livet gjennom sosiale aktørers meninger og motiver.

Abduksjon kan brukes til å svare på både "hvorfor" og "hva" spørsmål, i motsetning til induktiv, deduktiv og retroduktiv. Denne formen for undersøkelseslogikk bruker forståelse enn forklaring til å gi mening og grunner til sosiale fenomener enn årsaker (Blaikie & Priest, 2019). Logikken konstruerer teorier som springer ut av sosiale aktørers språk, beretninger og betydninger i sammenheng med dagligdagse aktiviteter. Denne typen forskning kan begynne med å beskrive aktivitet og betydninger ved å deretter utlede ulike kategorier og begreper som kan hjelpe med å danne grunnlaget for å forstå problemet. Ved å se på betydningene, tolkningene, motivene og intensjonene som mennesker bruker og hvordan deres atferd er konstruert, løftes frem det sosiale fra forskning og teori. Man er på "innsiden" av samfunnet. Ved å være på innsiden av det sosiale liv, er målet å beskrive dette livet med et utenforstående perspektiv (Blaikie & Priest, 2019). Kort forklart, skal man se på hvorfor mennesker handler som de handler.

Den abduktive logikken har ifølge Blaikie og Priest (2019) flere lag. Mye som foregår i denne verden er rutinemessig, og dermed blir den sosiale verden ofte tatt for gitt av de sosiale aktørene. Når de sosiale aktørenes sosiale liv blir forstyrret på et vis, bli de tvunget til å søke etter eller konstruere tolkninger og meninger. Forskere med en abduktiv undersøkelseslogikk vil se dypere inn på disse meningene og tolkningene og danne forståelser rundt dem. Det første stadier i bruken av abduktiv logikk er ifølge Blaikie & Priest (2019) å oppdage hvordan

sosiale aktører ser og forstår den delen av deres verden av interesse. Basert på dette er det andre stadiet at forskeren må skape tekniske konsepter ut fra de sosiale aktørenes begreper. I det tredje studiet kan forståelsen oppnådd i disse to andre stadiene tas i minst to retninger: (1) fordeling og videreutvikling av forståelsen ved å fortsette å bruke abduktiv logikk og (2) ta forståelsen som er oppnådd og oversette den til en form som vil tillate bruken av enten deduktiv eller retroduktiv logikk. Basert på det siste vil da den utledende forståelsen av samfunnsaktørenes synspunkt med videre input fra forskerens synspunkt. Dette vil kunne gi rikere svar på ulike forskningsspørsmål, men det kommer helt an på hvordan forskningsspørsmålet er utformet og formulert.

De foregående tre avsnittene tar opp hvordan Blaikie og Priest (2019) ser på abduksjon. Det andre relevante synspunktet når det kommer til abduksjon er Danermark et al. (2001) forståelse. Det kan sies at Danermark et al (2001) og Dey (2004) er like i sin forståelse i abduksjon, og ikke til Blaikie og Priest (2019) sin forståelse. Derfor skal Danermark et al. (2001) og Dey (2004) sitt syn på abduksjon redegjøres for sammen.

Danermark et al. (2001) og Dey (2004) forståelse av abduksjon er "å tolke og rekontekstualisere individuelle fenomener innenfor en konseptuell ramme eller et sett med ideer. Å kunne forstå noe på en ny måte ved å observere og tolke dette noe i en ny begrepsramme" (s. 80). Abduksjon skal vise hvilken mening noe gis tolket innenfor en bestemt begrepsramme, som skal gi veiledning for de tolkningsprosessene vi tilskriver mening til hendelser i en større kontekst. Danermark et al. (2001) referer til Peirces i sin bok, som er skaperen av abduksjon som logikk, der han definerer abduksjon som "is a mode of inference – of logic in the largest sense – by which one moves from one set of ideas to their conclusions in another set of ideas"(s. 91). Her går abduksjon fra en oppfatning av noe til en mer utvikler eller dypere oppfatning av det. Danermark et al. (2001) og Dey (2004) hevder dette skjer gjennom at vi plasserer og tolker de opprinnelige ideene om et fenomen i rammene av et nytt sett med ideer. Kort sagt fortolker og forstår man noe på en annen måte. I vitenskapen kan dette sees på som et konseptuelt rammeverk eller en teori.

Rekontekstualisering står sentralt hos Danermark et al. (2001) og Dey (2004), som vil si å observere, tolke, forklare og beskrive noe innenfor rammene av en ny kontekst. Forenklet kan man si det gir en ny mening til allerede kjente fenomener. Dermed kan det sies at abduksjon bygger på fantasi og kreativitet. Det å formulere nye ideer om sammenhenger mellom

fenomener, tenke på noe i en annen helt annen kontekst, krever en evne til å "se noe som noe annet".

Videre ser begge på abduksjon som tolkningselement (Danermark, 2001; Day, 2004). Kan dermed sees på som en absolutt betingelse for alle former for tolkning laget av et system eller mønster for klassifisering. Empirisk observasjon krever at vi gir mening til det vi observerer, her ved å tolke eller klassifisere det på bestemte måter.

Som avsluttende kommentar på Danermark et al. (2001) og Dey (2004) sitt syn på abduksjon kan det trekkes frem tre hovedtrekk. For det første bygger abduksjon på tolkning, det gir en plausibel tolkning ut fra et konseptuelt rammeverk. For det andre krever det rekontekstualisering, ved at man tolker og rekontekstualiserer individuelle fenomener innenfor en gitt konseptuell ramme eller ideer. For det tredje krever det en formell logikk.

Basert på alt dette kan man se at Blaikie og Priest (2019) på den ene siden og Danermark (2001) og Dey (2004) på den andre har ulike forståelser på hva abduksjon innebærer. Generelt kan man si at styrken ved en slik logikk, abduksjon, er at den gir en veiledning for en tolkningsprosess. Vi tilskriver hendelser mening i større sammenheng og på den måten kan forstå får sosiale verden bedre. På den andre siden kan en begrensning være at det ikke eksisterer faste kriterier som det er mulig å vurdere validiteten av en abduktiv konklusjon. De har samme formål, men bruker ulike fremgangsmåter.

2) Samfunnsvitenskapelige forskere studerer komplekse fenomener, inkludert politikk, samfunnssikkerhet, økonomi og/eller miljøspørsmål. Avhengig av faget kan forskningsarbeidet gjøres fra ulike teoretiske vinkler, og ved å følge ulike metodiske tilnærminger. Videre, på grunn av kompleksiteten i problemene som studeres av samfunnsvitenskap, kan det være nødvendig med en kombinasjon av metoder for å få tak i et emne. Å følge en tilnærming til blanding av metoder er derfor ikke uvanlig. Qualitative Comparative Analysis (QCA) blir noen ganger referert til som en mixed methods. Er det? Diskuter!

I mange år har samfunnsvitenskapelig metode blitt dominert av et skille mellom kvantitativ og kvalitativ metode (Marx et al., 2014). Kvalitativ og kvantitativ metode er forskjellige i sin natur når det kommer til å samle inn data og analyse, produsere data, bruke visse typer

metoder, forskeren som bruker praktiske metoder og ulike paradigmer (ontologiske og epistemologiske antakelser) (Blaikie & Priest, 2019). kvantitative metoder er generelt opptatt av å måle og tallfeste aspekter av det sosiale livet, mens kvalitative metoder er mer opptatt av diskursive beskrivelser og utforske sosiale aktørers meninger og tolkninger (Blaikie & Priest, 2019). I de senere årene har det oppstått et behov for å blande ulike metoder for å dekke omfanget av forskning og studier i samfunnsvitenskapen. Siden mange studier er svært komplekse og omfattende i sin form. Videre skal det redegjøres for QCA og mixed methods.

Ifølge Marx et al. (2014) var skillet mellom kvantitativ og kvalitativ knyttet til skillet mellom caseorientert og variabelorientert forskning. Konseptet ved å analysere variabler i caseorienterte studier gjorde at QCA har vokst som metode, siden det også passer inn i et blandede metoder design (mixed methods design) (Marx et al., 2014, s. 129). Når det kommer til QCA skiller den mellom kvantitativ (Large-N) og kvalitativ (Small-N). Begge metodene har sine styrker og svakheter (Sattich, personligkommunikasjon, 25.03.22). Med kvalitativ kan man utforske dybden i spesifikke caser, derav Small-N, der man får mye informasjon om en case. Forskeren må i dette tilfelle vite hvilken informasjon som er brukbar. På den andre siden kan ikke disse generaliseres. Kvalitativ forskning er målet å identifisere generelle mønstre i mange caser, derav Large-N. Her kan datainnsamlingen generaliseres. På den andre siden har man begrenset informasjon på individuelle caser. Forskjellen på Small-N og Large-N er at de følger forskjellige logikk og har forskjellig historie (Sattich, personligkommunikasjon, 25.03.22). Derfor har det blitt utviklet en ny type metode som ser på et mellomstadium fra kvantitativ (Large-N) og kvalitativ (Small-N). I denne metoden er man interessert i mangfold, der man utforsker i en omfattende måte med medium dybde (Sattich, personligkommunikasjon, 25.03.22). Dette kan da kategoriseres som Moderate-N. Styrker med en slik tilnærming er at man har et moderat antall caser. Dette gjør at man kan se likheter mellom de ulike casene samtidig som mønstre av forskjeller og likheter kan sees. Basert på dette kan funnene generaliseres. Eksempelvis hvis man har 1 case i kvalitativ (small-N), og 100 caser i kvantitativ (Large-N), kan man ha 5-15 caser i QCA (Moderate-N). Det er ikke anbefalt å ha mere enn 50 caser i QCA. Med dette som utgangspunkt ser man at QCA er langt mindre omfattende enn kvantitativ metode fordi antall caser er mye mindre enn det burde være i kvantitative undersøkelser. På den andre siden kan QCA dataene generaliseres, som man ikke burde i henhold til kvalitativ metode. Man prøver å opprettholde fokus på en håndfull caser.

En vanlig strategi i QCA er å kategorisere casene i henhold til deres forskjellige resultater. Målet med en slik strategi er å avdekke årsaksforholdene som genererer ulike utfall (Sattich, personligkommunikasjon, 25.03.22). Forskningen ser da etter hvordan årsaker kan samsvare med utfall. For eksempel kan man bruke regresjonsanalyse for å analysere sammenhengen mellom betingelsene og utfallene i de ulike casene. Man kan ifølge denne metoden ta for seg for eksempel 15 bedrifter, og hvordan de håndterer security-relaterte angrep mot sine IKT-systemer. Der kan ulike betingelsene kan eksempelvis være; sikkerhetskultur, to-faktor identifisering, brannmurer osv. Videre kan man se disse betingelsene fra alle casene og sammenligne de og finne likheter og forskjeller. QCA er en god metode for å studere og sammenligne flere caser, der man også kan se på utfallene i dybden. Konkluderende kan man si at hvis man både skal bruke kvantitativ og kvalitativ metode, er QCA en metode som integrerer kvantitativ (variabler) og kvalitativ (case-orienterte) forskning. I hovedsak kobler da QCA konfigurasjoner av betingelser til et spesifikt utfall.

Mixed methods er en blanding av både kvantitativ og kvalitativ forskning. Johnson et al. (2007) definerer mixed methods som: «a pragmatic mix of quantitative and qualitative methods in research design (...) combines elements of qualitative and quantitative research approaches (e.g., use of qualitative and quantitative viewpoints, data collection, analysis, inference techniques) for the broad purpose of breadth and depth of understanding and corroboration» (referert i: Timans et al., 2019, s. 14). Der er stor uenighet på definisjonene i mixed methods feltet, hvor ulike forskere har ulike definisjoner (Timans et al., 2019). Ofte er hovedtrekkene like. Morgan (2018) argumenterer i sin artikkel for at den manglende evnen til å definere skarpe grenser rundt kvalitativ og kvantitativ forskning ikke eliminerer verdien rundt at det ikke er umulig å skille de to fra hverandre. Han mener at denne forskjellen burde sees på som «familielikheter». Morgan (2018) mener det er viktig å erkjenne at skillet mellom kvalitativ og kvantitativ forskning ligger til grunn for de ulike styrkene til metodene, dette er et sentralt prinsipp i forskningsdesign med mixed methods. Med andre ord burde man verdsette verdien i skille mellom metodene har for denne forskningen som er mixed methods. Morgan påpeker at man må akseptere at disse to tilnærmingene (kvalitativ og kvantitativ) til forskning faktisk fanger opp særegne tendenser, som er nyttig for både praktisk forskning og generelle diskusjoner i mixed methods forskningen. Det kan sies at mixed method forskningen understreker dikotomien mellom kvalitative og kvantitative data. En kombinasjon av disse er en spennende mulighet til å utforske et komplekst sosialt fenomen.

Basert på dette kan vi se at både QCA og mixed methods er veldig like i sin natur. Begge bruker kvalitativ og kvantitativ forskning. Selv hvor like de kan se ut, er en forskjell mellom disse to at QCA kan bli sett på som en egen metode i litteraturen. På den andre siden bruker mixed methods forskningen ulike metoder innen kvalitativ og kvantitativ forskning. QCA er analytisk som metode, som orienterer forskningsdesign og datainnsamling ved å informere om forklaringsfaktorer, caser og resultat. QCA kan kombineres med andre metoder. Rihoux et al. (2013) mener at noen QCA forskere bruker å foreslå at man burde inkludere andre metoder i QCA, at det kan bli en «good practice» (s. 181). Selv om den mest vanlige metoden er å bruke QCA for seg selv. Dermed kan QCA brukes som en metode innen mixed methods og ikke vice versa. Mixed methods bruker dermed både kvantitative og kvalitative metoder. Mens QCA bruker en blanding av kvantitativ og kvalitativ forskning. Basert på dette kan ikke QCA bli referert til som mixed methods, selv om begge har likheter, så er de forskjellige.

3. Konstruere måling og validitet: I samfunnsvitenskap stiller vi ofte spørsmål som inviterer respondentene til å rapportere om seg selv (deres kunnskap, deres holdninger, planer, tidligere oppførsel osv.). Svarene vi registrerer (f.eks. i et spørreskjema, på bånd eller i notatene våre) vil normalt inneholde en feil som kan deles i to hovedkomponenter, tilfeldig feil (random error) og skjevheter (bias).

3.a Hva er tilfeldig feil (random error) og skjevhet (bias)?

Feil (error) i målinger kan forekomme, og ofte repeterer de seg i datasettet/målingene. Man har to typer «feil» i målingene og det er random error og bias. Random error kan forstås som tilfeldige feil i målingene og bias kan forstås som systematiske feil/skjevheter i målingene (Øgaard, personlig kommunikasjon, 8.04.22). Bias er assosiert med svakheter i det metodologiske designet eller utførelsen av studien (Øgaard, personlig kommunikasjon, 8.04.22). Dette kan påvirke validiteten til resultatene av studien. Random error er resultater av variasjon som oppstår i målingene som utføres (Øgaard, personlig kommunikasjon, 8.04.22). Dette kan påvirke reliabiliteten til studien. Ifølge Churchill (1979) kan XS =systematiske feil, s. 65)

3.b Hvordan kan vi redusere tilfeldig feil (random error)?

Man kan redusere tilfeldige feil i målingene på forskjellige måter, man kan for eksempel redusere tilfeldige feil (random error) ved å ta flere målinger, kontrollere fremmede variabler og bruke et stort utvalg (large sample) (Øgaard, personlig kommunikasjon, 8.04.22). For å

finne tilfeldige feil må vi først gjennomføre målinger av validitet og reliabilitet. Ved å finne reliabiliteten og validiteten kan man redusere tilfeldige feil, eksempelvis gjennom kontroll variabler, større utvalg og flere målinger.

De to grunnleggende formene for validitet er ekstern og intern validitet (Øgaard, personligkommunikasjon, 8.04.22). Ekstern validitet kan forstås som når resultatene til en studie kan generaliseres. Intern validitet kan forstås som mulighetene funnene kan forklares gjennom hypotesen. Hvis man har høy intern validitet, kan det sies at forskeren har god kontroll over mulige bias i forskningen. Konstruksjon er bygge blokkene til teorier, og er et navn eller et aspekt av noe som ikke er konkret og dermed må kunne defineres (Øgaard, personlig kommunikasjon, 8.04.22). Definisjonene av konstruksjon kan være teoretiske eller målinger. En måte å redusere tilfeldige feil i målingene kan dermed være å se nærmere på konstruksjons validiteten. Det er fem typer konstruksjonsvaliditet: ansikts validitet (face validity), reliabilitet (reliability), konvergent (convergent)-, diskriminant (discriminant)- og nomologisk (nomonological) validitet. Ansikts validitet er kort fortalt oppnås ved å la en gruppe vurdere om målingen virkelig måler konseptet den er ment å måle (Neuman, 2014).

Reliabilitet er en vurdering av den vanlige variansen av mål for en konstruksjon, eksempelvis fravær av tilfeldige feil (random error) (Churchill, 1979). Den interne konsistensen har noe å si på reliabiliteten til en måling. Ved å måle en intern konsistens kan man bruke Cronbach's alfa koeffisienten (Pallant, 2020). Ideelt sett bør denne koeffisienten være over .7, og ikke over .8 (Øgaard, personligkommunikasjon, 8.04.22). Det er viktig å sjekke at målingene er pålitelige med spesifikke utvalg.

Konvergent- og diskriminant validitet relaterer seg feil i mål av en konstruksjon, der man kan måle om en konstruksjon virkelig måler konstruksjonen av det man vil og ikke noe annet. Dette kan gjøres ved å undersøke korrelasjoner (Campell & Fiske, 1959) og faktoranalyse (Pallant, 2020). Ifølge Campell og Fiske (1959) er en kraftig teknikk for å se på konvergent og diskriminant validering samtidig gjennom «multitrait-multimethod-matrices». Der man har to eller flere, ikke relaterte egenskaper, som måles av ulike metoder (Campell & fiske, 1959; Churchill, 1979). Den diskriminante validiteten viser at målingene faktisk er nye og ikke bare er en refleksjon av en annen variabel (Churchill, 1979). Skalaer som korrelerer høyt, skal måle det samme i stedet for forskjellige konstruksjoner ved å bruke «multitrait-multimethod-matric». Eksempelvis kan man vurdere valideringen ved å bruke to grupper der den ene har

den egenskapen man ser etter og den andre ikke. Altså konstruksjonen skal korrelere med relaterte variabler, men ikke korrelere med ikke relaterte variabler som er diskriminant validering. Den konvergerende validiteten gjenspeiles i at ulike mål på samme egenskap bør korrelere med hverandre.

Nomologisk validitet kan vise at dersom målet på en konstruksjon er grei, må antakelser fra et nomologisk nettverk som involverer konstruksjonen bekreftes der målene må få konstruksjonen til å oppføre seg som forutsett til andre forhold til andre konstruksjoner (Øgaard, personligkommunikasjon, 8.04.22).

Basert på dette kan man redusere tilfeldige feil (random error) i eksempelvis spørreundersøkelser, ved å måle validitet og reliabilitet. Ved å måle validiteten og reliabiliteten kan man oppdage og dermed redusere tilfeldige feil (random error) slik at dataene skal bli valide og reliable. Hvis det viser seg at dataene ikke er valide eller reliable i det hele tatt, da er forskningen ugyldig og forskeren burde begynne på nytt.

4. Vanlig metode varians «common method varians».

4.a Hva er «common method variance»?

«Common method variance» kan oversettes til felles metodevarians. Ifølge Podsakoff et al. (2012) beskriver de felles metodevarians som falsk kovarians som kan tilskrives målemetode (referert i: Øgaard, personligkommunikasjon, 08.04.22, lysbilde 28). Når all data samles inn i med samme metode, kan det oppstå feil som er felles metodevarians (Øgaard, personligkommunikasjon, 8.04.22). Det er feil i målemetodene og ikke målene. Eksempelvis hvordan man stiller spørsmål eller hvordan spørsmålene er plassert i rekkefølge i spørreundersøkelse og intervju (Neuman, 2014), men ikke feil tilknyttet til metoden eller empirien som brukes. Hvis det er en felles metodevarians, er forskningen ugyldig.

4.b Hvordan kan vi redusere virkningen av «common method varians»?

Måten man kan redusere virkningene av felles metodevarians er ex ante remedies. Som er målinger med forskjellige metoder (Øgaard, personligkommunikasjon, 08.04.22). Som kan sees på som det en forsker bør ta i betraktning når man planlegger studien og strategier man kan bruke for å forebygge virkningen av felles metodevarians. Generelt bør studier utformes for å maksimere respondentenes motivasjon og evner, og minimere vanskelighetene rundt oppgaveløsningen (Neuman, 2014). På denne måten kan respondentene svare mer nøyaktig.

Dette reduserer virkningen av felles metodevarians, ved å redusere tvetydighet, etterspørsel egenskaper og sosial ønskelighet (Øgaard, personlig kommunikasjon, 08.04.22).

Spørreskjemaer burde designes på en spesiell måte for å redusere bias (Neuman, 2014). På denne måten burde spørsmål utvetydig, ikke ha dobbelt betydning, ikke partisk, ikke ensidig, kontroll for «tanceløse» ja/nei spørsmål, ikke inneholde implisitte antakelser og ikke være for kompliserte (Neuman, 2014). Spørsmålene burde altså ha en logisk rekkefølge for å unngå felles metodevarians.

På en annen side har vi ex post remedies handler om å identifisere kilder og kontrollere analysene. Her er dataene produsert og skal analyseres. En av disse analysene er faktoranalyse. Faktoranalyse kan være en datareduksjonsteknikk (Pallant, 2020). Her kan man ta et stort sett med variabler og identifisere en måte de kan reduseres eller oppsummeres ved å bruke et mindre sett med komponenter eller faktorer. Dette kan også brukes til å redusere et stort antall relaterte variabler til et mer håndterbart antall, før de brukes i andre analyser som multippel regresjon (Pallant, 2020). Man kan bruke faktoranalyse med å se om det er en felles metodevarians.

Litteraturliste

Blaikie, N. and Priest, J. (2019). *Designing Social Research. The Logic of Anticipation*. (3. ed.). Malden: Polity Press.

Campbell, D. T. and Fiske, D. W. (1959). Convergent and discriminant validation by the multitrait-multimethod matrix. *Psychological Bulletin*, 56(2), 81.

Churchill, G. W. j. (1979). A Paradigm for Developing Better Measures of Marketing Constructs. *Journal of Marketing Research*, 16(1), 64-73.

Danermark, et al. (2002). *Explaining Society: An Introduction to Critical Realism in the Social Sciences*. Routledge

Dey, I. (2004). Grounded Theory. In: C. Seale et al. (eds.), *Qualitative Research Practice*. London: Sage Publications.

Marx et al. (2014). The origins, development, and application of Qualitative Comparative Analysis: the first 25 years. *European Political Science Review*, Vol. 6, No. 1, pp. 115-142.

Morgan, D. L. (2018). Living within blurry boundaries: the value of distinguishing between qualitative and quantitative research. *Journal of Mixed Methods Research*, 12(3), 268-280.

Neuman, W. L. (2014). *Social Research Methods: Qualitative and Quantitative Approaches*. (7th ed.). Boston: Pearson. P. 315 – 366.

Pallant, J. (2020). *SPSS Survival manual (7th ed.)*. Maidenhead UK: Open University Press.

Rihoux, B. et al. (2013). From Niche to Mainstream Method? A Comprehensive Mapping of QCA Applications in Journal Articles from 1984 to 2011. *Political Research Quarterly*, Vol. 66, No. 1, pp. 175-184.

Timans, R., Wouters, P. and Heilbron J. (2019). Mixed methods research: what it is and what it could be. *Theory and Society*, 48, 193-216.